

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ЕКСПРЕС СТРАХУВАННЯ»
Примітки до фінансової звітності
за 1 квартал 2024 року

	Стор.
1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ.....	3
2. ОСНОВИ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.....	3
3. ПРИЙНЯТТЯ НОВИХ ТА ПЕРЕГЛЯНУТІ СТАНДАРТИ.....	3
4. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	6
5. ІСТОТНІ СУДЖЕННЯ І ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У ОЦІНКАХ.....	14
6. КОНТРАКТНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПО ДОГОВОРАМ СТРАХУВАННЯ.....	14
7. ВИРУЧКА ВІД РЕАЛІЗАЦІЇ.....	15
8. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ.....	16
9. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ.....	17
10. ФІНАНСОВІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ.....	17
11. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК.....	17
12. ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ.....	18
13. ЗАПАСИ.....	18
14. ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ.....	18
15. ГРОШОВІ КОШТИ ТА КОРОТКОСТРОКОВІ ДЕПОЗИТИ.....	19
16. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ.....	19
17. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ.....	23
18. ПОВ'ЯЗАНІ ОСОБИ.....	23
19. ПРИПУЩЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ.....	23
20. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ.....	23
21. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.....	23

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЕКСПРЕС СТРАХУВАННЯ» (надалі – Товариство або Компанія) створене відповідно до чинного законодавства України для здійснення господарської діяльності у формі Товариства з додатковою відповідальністю згідно з Законом України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» з урахуванням особливих вимог Закону України «Про страхування».

Місцезнаходження та адреса Товариства: Україна, 04073, м. Київ, пр. Бандери Степана, 22.
Телефон (044) 594 - 87 - 00; факс (044) 594-87-02.

Фінансово-господарська діяльність здійснюється на основі Статуту, Свідоцтва про державну реєстрацію (серія А01 №263855 від 05.08.2008, виданий Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією)), ліцензій на проведення конкретних видів страхування і перестраховування.

Предметом діяльності Товариства є страхування, співстрахування, перестраховування в першу чергу транспортних, особистих, майнових, комерційних, фінансових, технічних, медичних, поштових та інших ризиків, а також фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЕКСПРЕС СТРАХУВАННЯ» протягом 9 місяців 2023 року не мало відкритих філії чи представництв.

Функціональною валютою звітності є гривня. Звітність складена в тисячах гривень.

Ця фінансова звітність була складена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності МСФЗ.

2. ОСНОВИ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Компанія перейшла на Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) 1 січня 2012 року відповідно до положень МСФЗ (IFRS) 1 «Перше використання міжнародних стандартів фінансової звітності».

Керуючись МСФЗ 1, компанія обрала першим звітним періодом рік, що закінчується 31 грудня 2013 року. З цієї дати фінансова звітність Компанії складається відповідно до вимог МСФЗ, що були розроблені Радою (Комітетом) з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, та роз'яснень Комітету з тлумачень міжнародної фінансової звітності, а також відповідно роз'яснень Постійного комітету з тлумачень, що були затверджені комітетом з міжнародного бухгалтерського обліку та діяли на дату складання фінансової звітності.

3. ПРИЙНЯТТЯ НОВИХ ТА ПЕРЕГЛЯНУТІ СТАНДАРТИ

МСФЗ, які прийняті, але ефективна дата яких не настала на час складання фінансової звітності

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за період, що закінчився 31.03.2023 р. ¹
МСБО 16 «Основні засоби»	Поправки забороняють компанії вираховувати з вартості основних засобів суми, отримані від реалізації вироблених предметів, коли компанія готує актив до його цільового використання. Натомість компанія визнає такі надходження від продажу та пов'язані з ними витрати у прибутку або збитку.	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували
МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»	Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором - тобто або додаткові витрати виконання договору (наприклад, прямі витрати на працю і матеріали), або розподіл інших витрат, які також безпосередньо пов'язані з договором (наприклад, розподіл амортизації об'єкта основних засобів, що використовується при виконанні договору).	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували
МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»	Актуалізація посилань в МСФЗ (IFRS) 3 на Концептуальні основи підготовки фінансової звітності, не змінюючи вимог до обліку для об'єднання бізнесів. Додано виняток щодо зобов'язань і умовних зобов'язань. Цей виняток передбачає, що стосовно деяких видів зобов'язань і умовних зобов'язань організація, яка застосовує МСФЗ (IFRS) 3, повинна посилатися на МСФЗ (IAS) 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи» або на Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Збори», а не на Концептуальні засади фінансової звітності 2018 року.	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 1	Дочірнє підприємство, яке уперше застосувало МСФЗ. Поправка дозволяє дочірньому підприємству, що застосовує IFRS 1: D16 (а) (яке переходить на МСФЗ пізніше своєї материнської компанії), виконати оцінку накопиченого ефекту курсових різниць у складі іншого сукупного доходу - на підставі такої оцінки, виконаної материнською компанією на дату її переходу на МСФЗ.	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 9	Комісійна винагорода, що включається в «10-відсотковий» тест при припиненні визнання фінансових зобов'язань. Поправка уточнює характер такої комісійної винагороди - воно включає тільки винагороду, сплачене між позикодавцем і позикоотримувачем, включаючи винагороду, сплачене або отримане від особи інших сторін.	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували

¹ В цій графі зазначається застосовані чи не застосовані поправки у фінансовій звітності за 2022 рік.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за період, що закінчився 31.03.2023 р. ¹
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 16	Стимулюючі платежі по оренді. Поправка уточнює ілюстративний приклад № 13 до МСФЗ (IFRS) 16 шляхом виключення прикладу урахування відшкодування, отриманого орендарем від орендодавця в якості компенсації за понесені витрати на поліпшення об'єкта оренди.	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСБО (IAS) 41	Ефекти оподаткування при визначенні справедливої вартості. Поправка виключає вимогу IAS 41:22, яка вказує, що потоки грошових коштів, пов'язані з оподаткуванням, не включаються до розрахунків справедливої вартості біологічних активів. Поправка призводить до відповідності IAS 41 і IFRS 13.	01 січня 2022 року	Дозволено	Не застосовували
МСБО 1 «Подання фінансової звітності»	<p>Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду.</p> <p>Сутність поправок:</p> <ul style="list-style-type: none"> - уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду; - класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків; - роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; - роз'яснення вимог до класифікації зобов'язань, які компанія може або може погасити шляхом випуску власних інструментів власного капіталу. 	01 січня 2023 року	Дозволено	Не застосовували

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за період, що закінчився 31.03.2023 р. ¹
МСФЗ 17 Страхові контракти	<ul style="list-style-type: none"> - Виключення деяких видів договорів зі сфери застосування МСФЗ 17 - Спрощене подання активів і зобов'язань, пов'язаних з договорами страхування в звіті про фінансовий стан - Вплив облікових оцінок, зроблених в попередніх проміжних фінансових звітностях - Визнання і розподіл аквізиційних грошових потоків - Зміна у визнанні відшкодування за договорами перестраховування в звіті про прибутки і збитки - Розподіл маржі за передбачені договором страхування інвестиційні послуги (CSM) - Можливість зниження фінансового ризику для договорів вхідного перестраховування і непохідних фінансових інструментів - Перенесення дати вступу в силу МСФЗ 17, а також продовження періоду звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 для страхових компаній до 1 січня 2023 року - Спрощений облік зобов'язань по врегулюванню збитків за договорами, які виникли до дати переходу на МСФЗ 17 - Послаблення в застосуванні технік для зниження фінансового ризику - Можливість визначення інвестиційного договору з умовами дискреційного участі в момент переходу на новий стандарт, ніж в момент виникнення договору 	01 січня 2023 року	Дозволено	Компанія проводить оцінку своїх облікових політик та працює над впровадженням стандарту

4. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Основні засоби

Основні засоби, придбані після дати переходу на МСФЗ, враховуються у звіті про фінансовий стан за первинною вартістю, що включає всі витрати, необхідні для доведення активу до стану, придатного до використання, за вирахуванням накопиченої амортизації і збитків від знецінення.

Капіталізовані витрати включають основні витрати на модернізацію і заміну частин активів, які збільшують термін їх корисної експлуатації або покращують їх здатність генерувати доходи. Витрати на ремонт і обслуговування основних засобів, які не відповідають приведеним вище критеріям капіталізації, відображаються в звіті про сукупні доходи і витрати того періоду, в якому вони були понесені.

Сума, що амортизується, – це первинна вартість об'єкту основних засобів або переоцінена вартість, за вирахуванням його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу – це передбачувана сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкту основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, імовірно, він знаходиться в кінці свого терміну корисного використання.

Амортизація основних засобів - призначена для списання суми, що амортизується, впродовж терміну корисного використання активу і розраховується з використанням прямолінійного методу. Терміни корисного використання груп основних засобів представлені таким чином:

Будинки	20-80 років
Обладнання	2-10 років
Транспортні засоби	5-10 років
Меблі та інші основні засоби	4-10 років
Земля	Не амортизується

Ліквідаційна вартість, терміни корисного використання і метод нарахування амортизації передивляються на кінець кожного фінансового року. Вплив будь-яких змін, що виникають від оцінок, зроблених в попередні періоди, враховується як зміна облікової оцінки.

Дохід або збиток, що виникають в результаті вибуття або ліквідації об'єкту основних засобів, визначається як різниця між сумами від продажу і балансовою вартістю активу і признається в прибутках і збитках.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи з кінцевими термінами використання, придбані в рамках окремих операцій, враховуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченої амортизації і накопиченого збитку від знецінення. Амортизація нараховується рівномірно протягом терміну корисного використання нематеріальних активів (прямолінійний метод). Очікувані терміни корисного використання аналізуються на кінець кожного звітного періоду, при цьому всі зміни в оцінках відбиваються в звітності без перерахування порівняльних показників.

Нематеріальні активи з невизначеними термінами використання, придбані в рамках окремих операцій, враховуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченого збитку від знецінення.

Нематеріальний актив списується при продажі або коли від його майбутнього використання або вибуття не очікується економічних вигод. Дохід або збиток від списання нематеріального активу, що є різницею між чистими сумами від вибуття і балансовою вартістю активу, включається в звіт про сукупні доходи і витрати у момент списання.

Знецінення основних засобів і нематеріальних активів

Компанія проводить перевірку наявності індикаторів знецінення балансової вартості матеріальних і нематеріальних активів. В разі виявлення будь-яких таких індикаторів розраховується відшкодована вартість відповідного активу для визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Якщо неможливо оцінити відшкодовану вартість окремого активу, Компанія оцінює відшкодовану вартість генеруючої одиниці, до якої відноситься такий актив.

Нематеріальні активи з невизначеним терміном корисного використання і нематеріальні активи, не готові до використання, оцінюються на предмет знецінення як мінімум щорік і при виявленні будь-яких ознак можливого знецінення.

Відшкодована вартість визначається як більше із справедливої вартості активу за вирахуванням витрат на реалізацію і експлуатаційної цінності. При оцінці експлуатаційної цінності, очікувані майбутні потоки грошових коштів дисконтуються до приведеної вартості з використанням ставки дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей в часі і ризиків, властивих даному активу, відносно яких оцінка майбутніх грошових потоків не коректувалася.

Якщо відшкодована вартість активу (або генеруючої одиниці) виявляється нижчою за його балансову вартість, балансова вартість цього активу (генеруючої одиниці) зменшується до відшкодованої вартості. Збитки від знецінення відразу відображаються в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку збиток від знецінення враховується як зменшення резерву по переоцінці.

У випадках, коли збиток від знецінення згодом відновлюється, балансова вартість активу (генеруючої одиниці) збільшується до суми, отриманої в результаті нової оцінки його відшкодованої вартості, так, щоб нова балансова вартість не перевищувала балансову вартість, яка була б визначена, якби по цьому активу (генеруючій одиниці) не був відображений збиток від знецінення в попередні роки. Відновлення збитку від знецінення відразу ж відображається в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку відновлення збитку від знецінення враховується як збільшення резерву по переоцінці.

Фінансові інструменти

Фінансові активи і фінансові зобов'язання визнаються, коли Компанія стає стороною договірних відносин по відповідному фінансовому інструменту.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання спочатку признаються за справедливою вартістю. Транзакційні витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням або випуском фінансових активів і фінансових зобов'язань (окрім фінансових активів і фінансових зобов'язань, відображених за справедливою вартістю через прибутки або збитки), відповідно збільшують або зменшують справедливу вартість фінансових активів або фінансових зобов'язань при первинному визнанні. Транзакційні витрати, що безпосередньо відносяться до придбання фінансових активів або фінансових зобов'язань, які відображено за справедливою вартістю через прибутки або збитки, відносяться безпосередньо на прибутки і збитки. Облікова політика відносно подальшої переоцінки цих інструментів розкривається у відповідних розділах облікової політики, викладеної нижче.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання, які взаємно зараховуються, а чисті суми відображаються в балансі, лише тоді, коли Компанія має юридично закріплене право заліку визнаних сум і має намір або погасити їх на нетто-основі, або одночасно реалізувати актив і погасити зобов'язання.

Метод ефективної ставки відсотка

Це метод розрахунку амортизованої вартості боргового інструменту і розподілу процентних доходів на відповідний період. Ефективна процентна ставка – це ставка дисконтування очікуваних майбутніх грошових надходжень (включаючи всі отримані або зроблені платежі по борговому інструменту, що є невід'ємною частиною ефективної ставки відсотка, витрати по оформленню операції і інші премії або дисконт) на очікуваний термін до погашення боргового інструменту або (якщо застосовано) на коротший термін до балансової вартості на момент прийняття боргового інструменту до обліку.

Фінансові активи

Фінансові активи Компанії складаються з наступних категорій: оцінюваних за справедливою вартістю через прибутки і збитки («ОСВЧПЗ»), утримуваних до погашення («УДП»), таких, що є в наявності для продажу («НДП»), а також позик, дебіторської заборгованості і грошових коштів. Віднесення фінансових активів до тієї або іншої категорії залежить від їх особливостей і цілей придбання і відбувається у момент їх прийняття до обліку. Всі стандартні операції по покупці або продажу фінансових активів признаються на дату здійснення операції. Стандартні операції по покупці або продажу є покупкою або продажем фінансових активів, що вимагає постачання активів в терміни, встановлені нормативними актами або ринковою практикою.

Фінансові активи категорії ОСВЧПЗ

Фінансові активи класифікуються як *ОСВЧПЗ*, або якщо вони призначені для торгівлі, або кваліфіковані при первинному віддзеркаленні в обліку як *ОСВЧПЗ*.

Фінансовий актив класифікується як «призначений для торгівлі», якщо він:

- отримується з основною метою перепродати його в майбутньому;
- при первинному прийнятті до обліку є частиною портфеля фінансових інструментів, які управляються Компанією як єдиний портфель, по якому є недавня історія короткострокових покупок і перепродажів; або
- є деривативом, не позначеним як інструмент хеджування в операції ефективного хеджування.

Фінансовий актив, що немає «призначеним для торгівлі», може бути позначений як *ОСВЧПЗ* у момент прийняття до обліку, якщо:

- вживання такої класифікації усуває або значно скорочує дисбаланс в оцінці або обліку активів і зобов'язань, який міг би виникнути інакше;
- фінансовий актив є частиною групи фінансових активів, фінансових зобов'язань або групи фінансових активів і зобов'язань, управління і оцінка якої здійснюється на основі справедливої вартості відповідно до документально оформленої стратегії управління ризиками або інвестиційної стратегії Компанії, і інформація про таку групу представляється у середині організації на цій основі; або
- фінансовий актив є частиною інструменту, що містить один або декілька вбудованих деривативів, і МСБО39 «Фінансові інструменти: визнання і оцінка» дозволяє класифікувати інструмент в цілому (актив або зобов'язання) як *ОСВЧПЗ*.

Фінансові активи ОССЧПУ відображаються за справедливою вартістю з віддзеркаленням переоцінки в прибутках і збитках. Дивіденди і відсотки, отримані по фінансовому активу, відображаються по рядку «Інші доходи/(витрати), нетто» звіту про сукупні доходи і витрати.

Фінансові активи, які наявні у наявності для продажу.

Акції і облігації (в т.ч ОВДП), що погашаються, які обертаються на організованих ринках, класифікуються якщо «є в наявності для продажу» і відображаються за справедливою вартістю. У Компанії також є вкладення в акції, що не звертаються на організованому ринку, які також класифікуються як фінансові активи категорії НДП і враховуються за справедливою вартістю (оскільки керівництво вважає, що справедливу вартість можливо надійно оцінити).

Доходи і витрати, зміни справедливій вартості, що виникають в результаті, признаються в іншому сукупному доході і накопичуються в резерві переоцінки фінансових вкладень, за винятком випадків із знеціненням процентного доходу, розрахованого по методу ефективної процентної ставки, і курсових різниць, які признаються в прибутках і збитках. При вибутті

або знеціненні фінансового активу накопичені доходи або витрати, що раніше визнаються в резерві переоцінки фінансових вкладень, відносяться на фінансові результати в періоді вибуття або знецінення.

Дивіденди, що нараховуються по пайовим цінним паперам категорії НДП, відносяться на фінансові результати при виникненні у Компанії права на їх здобуття.

Справедлива вартість грошових активів в іноземній валюті категорії НДП визначається в тій же валюті і перераховується за обмінним курсом на звітну дату. Курсові різниці, які відносяться на прибутки або збитки, визначаються виходячи з амортизованої вартості грошового активу. Інші курсові різниці признаються в іншому сукупному доході.

Знецінення фінансових активів

Фінансові активи оцінюються на наявність ознак знецінення на кожен дату балансу. Фінансові активи вважаються знеціненими, коли існують об'єктивні свідчення того, що в результаті одного або більш подій, які трапилися після первинного визнання фінансового активу, на передбачуваний майбутній рух грошових коштів від даної інвестиції надана негативна дія.

Об'єктивні свідчення знецінення можуть включати:

- істотні фінансові скрути емітента або контрагента; або
- невиконання зобов'язань або несплата в строк відсотків або основної суми заборгованості; або
- коли існує вірогідність, що позичальник збанкрутує або проводитиме фінансову реорганізацію.

Для таких категорій фінансових активів, як торгівельна дебіторська заборгованість, для яких не проводилася індивідуальна оцінка на предмет їх знецінення, подальша оцінка на предмет знецінення проводиться на колективній основі. Об'єктивним свідченням знецінення для портфеля дебіторської заборгованості може служити минулий досвід Компанії по зборі платежів, а також спостережувані зміни в загальнодержавних або регіональних економічних умовах, які можуть вказувати на можливе невиконання зобов'язань відносно погашення дебіторської заборгованості.

Для фінансових активів, які відображено за амортизованою собівартістю (в т.ч. довгострокова дебіторська заборгованість), сумою знецінення є різниця між балансовою вартістю активу і поточною вартістю передбачуваних майбутніх потоків грошових коштів, дисконтованих по первинній ефективній ставці відсотка для даного фінансового активу.

Збиток від знецінення безпосередньо зменшує балансову вартість всіх фінансових активів, за винятком торгівельної дебіторської заборгованості, зниження вартості якої здійснюється за рахунок резерву під знецінення. В разі визнання безнадійною торгівельна дебіторська заборгованість списується також за рахунок резерву. Отримані згодом відшкодування раніше списаних сум кредитують рахунок резерву. Зміни резерву відбиваються в прибутках і збитках.

Якщо фінансовий актив категорії НДП визнається знеціненим, то доходи або витрати, накопичені в іншому сукупному прибутку, переносять в прибутки або збитки за період.

Якщо в наступному періоді розмір збитку від знецінення фінансового активу (за винятком пайових інструментів категорії НДП) зменшується і таке зменшення може бути об'єктивно прив'язано до події, яка мала місце після визнання знецінення, то раніше відображений збиток від знецінення відновлюється через прибутки та збитки. При цьому балансова вартість фінансових активів на дату відновлення збитку від знецінення не може перевищувати балансову вартість, яка була б відображена у випадку, якщо б знецінення не визнавалося.

Збитки від знецінення інструментів капіталу, категорії НДП, раніше відображені в прибутках і збитках, не відновлюються. Будь-яке збільшення справедливої вартості таких активів після визнання збитку від знецінення відбивається безпосередньо в іншому сукупному прибутку.

Припинення визнання фінансових активів

Компанія припиняє визнавати фінансові активи тільки в разі припинення договірних прав на грошові потоки по них або в разі передачі фінансового активу і відповідних ризиків і вигод іншому підприємству.

Якщо Компанія не передає і не зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння активом та продовжує контролювати переданий актив, то вона продовжує відображати свою частку в даному активі і пов'язані з ним можливі зобов'язання.

Якщо Компанія зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння переданим фінансовим активом, вона продовжує враховувати даний фінансовий актив, а отримані при передачі засоби відображає у вигляді забезпечення позики.

При повному припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю активу та сумою отриманого і належного до отримання винагороди, а також дохід або витрата, накопичений в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки.

Якщо фінансовий актив списується не повністю (наприклад, коли підприємство зберігає за собою можливість викупити частину переданого активу або зберігає за собою частину ризиків і вигод, пов'язаних з володінням (але не «практично всі» ризики і вигоди), при цьому контроль підприємства над активом зберігається), Компанія розподіляє балансову вартість даного фінансового активу між утримуваної і частиною, яка списується, пропорційно до справедливої вартості цих частин на дату передачі. Різниця між балансовою вартістю, розподіленою на частину, яка списується, і сумою отриманої винагороди за частину, яку списується, а також будь-які накопичені розподілені на цю частину доходи або витрати, визнані в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки. Доходи або витрати, визнані в іншому сукупному прибутку, розподіляються також пропорційно справедливій вартості утримуваної і частини, які списуються.

Позики та дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість, які мають фіксовані або визначені платежі, і які не котируються на активному ринку, класифікуються як дебіторська заборгованість. Дебіторська заборгованість страхувальників обліковується за амортизованою вартістю та відображається за вартістю, визначеною в договорі, без здійснення дисконтування, якщо строк сплати складає менше одного року

Внутрішньо групові позики та дебіторська заборгованість у індивідуальній звітності обліковуються по балансовій вартості.

Грошові кошти

Грошові кошти включають кошти на рахунках у банках, а також банківські депозити з початковим строком менше трьох місяців.

Строкові депозити

Строкові депозити включають в себе банківські депозити з початковим строком від місяця до року.

Фінансові зобов'язання

Списання фінансових зобов'язань

Компанія списує фінансові зобов'язання тільки у разі їх погашення, анулювання або закінчення строку вимоги по них. Різниця між балансовою вартістю списаного фінансового зобов'язання і сплаченим або належними до сплати винагородою визнається в прибутках і збитках.

Торгівельна та інша кредиторська заборгованість

Торгова та інша кредиторська заборгованість оцінюється при первинному визнанні за справедливою вартістю.

Резерви

Резерви визнаються, коли у Компанії є поточне зобов'язання, що виникло в результаті минулих подій, для погашення якого, ймовірно, потрібне вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди, і при цьому можна здійснити достовірну оцінку даного зобов'язання.

Сума, визнана в якості резерву, є найкращою оцінкою компенсації, необхідної для врегулювання поточного зобов'язання на звітну дату, беручи до уваги всі ризики і невизначеності, супутні даним зобов'язанням. У тих випадках, коли резерв оцінюється з використанням потоків грошових коштів, за допомогою яких передбачається погасити поточний зобов'язання, його балансова вартість являє собою поточну вартість даних грошових потоків.

У тих випадках, коли деякі або всі економічні вигоди, які потрібні для реалізації резерву, передбачається отримати від третьої сторони, така дебіторська заборгованість визнається як актив, якщо точно відомо, що компенсація буде отримана, і суму такої дебіторської заборгованості можна визначити достовірно.

Передплати постачальникам

Передплати постачальникам відображаються за собівартістю.

Оренда

Оренда класифікується як фінансова, коли за умовами оренди орендар бере на себе всі основні ризики і вигоди, пов'язані з володінням орендованим активом. Вся інша оренда класифікується як операційна.

Компанія як орендар

Платежі з операційної оренди відносяться на витрати рівномірно протягом терміну оренди, за винятком випадків, коли інший метод розподілу витрат точніше відповідає тимчасовому розподілу економічних вигод від орендованих активів. Умовні орендні платежі, що виникають за договорами операційної оренди, визнаються як витрати в тому періоді, в якому вони були понесені.

Компанія як орендодавець

Доходи від операційної оренди визнаються за прямолінійним методом протягом терміну дії відповідної оренди. Первісні прямі витрати орендодавців, які прямо відносяться на підготовку та укладання договорів операційної оренди, додаються до балансової вартості орендованого активу і визнаються на прямолінійній основі протягом строку дії оренди.

Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток або збиток за рік являють собою суму поточного податку.

Поточний податок

Сума поточного податку визначається виходячи з величини оподатковуваного прибутку за рік. Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток розраховується з використанням ставок оподаткування, встановлених законодавством, що набрав або практично набрав чинності на звітну дату.

Визнання доходів

Доходи від реалізації визнаються в розмірі справедливої вартості винагороди, отриманої або який підлягає отриманню, і являють собою суми до отримання за товари та послуги, надані в ході звичайної господарської діяльності.

Надання послуг

Доходи від надання послуг визнаються, коли: сума доходів може бути достовірно визначена; існує ймовірність того, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надійдуть Компанії і понесені або очікувані витрати, пов'язані з операцією, можуть бути достовірно визначені.

Страховання інше, ніж страхування життя. Визначення страхового договору та страховий ризик

Відповідно до визначення МСФЗ 4, страховий контракт – це контракт, згідно з яким одна сторона (страховик) приймає значний страховий ризик іншої сторони (власника страхового поліса), погодившись надати компенсацію власникові страхового поліса, якщо визначена непевна майбутня подія (страховий випадок) негативно вплине на власника страхового поліса. В межах страхових контрактів, страховий випадок – це подія, яка відбувається протягом строку дії контракту, навіть якщо збиток внаслідок цієї події виявляється після закінчення строку дії контракту. Визначення страхового контракту посиляється на страховий ризик, який МСФЗ 4 визначає як ризик інший ніж *фінансовий ризик*, що передається емітенту власником договору. Визначення фінансового ризику включає перелік фінансових та нефінансових змінних.

Валові премії підписані показуються з класифікацією за прямим страхуванням та прийнятим перестрахованням. Пряме страхування деталізується за окремими напрямками страхової діяльності.

Премії з вихідного перестраховання включають усі премії, які сплачені або підлягають сплаті за договорами вихідного перестраховання, укладеними страховиком. При укладанні договорів вихідного перестраховання або внесенні до них змін додаються всі входження до портфелю, що підлягають сплаті; при цьому обов'язково віднімаються виходи з портфелю, що підлягають отриманню.

Умови договору з пере страховиком, який обліковується як договір перестраховання, обов'язково передбачають обґрунтовану ймовірність того, що перестраховик може понести значний збиток внаслідок прийняття страхового ризику

Умовні зобов'язання та активи

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності. Такі зобов'язання розкриваються у примітках до фінансової звітності, за винятком тих випадків, коли ймовірність відтоку ресурсів, що втілюють економічні вигоди, є незначною. Умовні активи не визнаються у консолідованій фінансовій звітності, але розкриваються у примітках в тому випадку, якщо існує достатня ймовірність припливу економічних вигод.

5. ІСТОТНІ СУДЖЕННЯ І ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У ОЦІНКАХ

Істотні судження в процесі застосування облікової політики.

У процесі застосування облікової політики Компанії керівництво зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності вести свою діяльність на безперервній основі.

Основні джерела невизначеності оцінок - Нижче наведені ключові припущення щодо майбутнього, а також основні джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, які мають істотний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року.

(a) Строки корисного використання основних засобів

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів залежить від професійного судження керівництва, яке засноване на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатуватися дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм амортизації.

6. КОНТРАКТНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПО ДОГОВОРАМ СТРАХУВАННЯ

Контрактні зобов'язання по страхуванню іншому, ніж страхування життя, включають в себе резерв під врегулювання збитків і резерв під незароблені премії. Резерв під врегулювання збитків ґрунтується на розрахунку вартості всіх збитків понесених, але не оплачених на звітну дату, включаючи витрати на обробку і зменшені на очікувану суму списань і інших відшкодувань. Можуть мати місце відстрочки в повідомленні і погашенні певних видів вимог, отже, їх остаточна вартість не може бути точно відома на дату звіту. Зобов'язання розраховується на звітну дату з використанням ряду стандартних технік актуарних прогнозних вимог, заснованих на емпіричних даних і поточних припущеннях, які можуть включати маржу під негативні коливання. Зобов'язання не дисконтуються для обліку вартості грошей у часі. Резерв під вирівнювання або катастрофи не створюється. Зобов'язання припиняють визнавати, коли термін за зобов'язаннями оплати вимоги закінчується, договір анулюється або скасовується.

На кожну звітну дату страховик переглядає свої діючі ризики і проводить тест на адекватність зобов'язань згідно МСФЗ з метою визначення наявності перевищення очікуваних вимог і відкладених витрат придбання над незаробленими преміями. Якщо розрахунок показує, що сума незароблених премій в обліку є неадекватною, відхилення визнається у звіті про прибутки і збитки шляхом створення резерву під відхилення по преміях.

7. СОБІВАРТІСТЬ

Собівартість від реалізації

тис. грн.

	31.03.2024	31.03.2023
Страхові виплати та страхові відшкодування	103 938	68 948
Витрати, пов'язані з регулюванням страхових випадків (ліквідаційні витрати), які сталися у звітному періоді	2207	1976

8. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ

Адміністративні витрати

тис. грн

	31.03.2024	31.03.2023
Матеріальні затрати	1 473	338
Витрати на оплату праці	32 105	4 541
Відрахування на соціальні заходи	6063	892
Амортизація	406	71
Інші витрати	63 405	59 454

9. ВИТРАТИ НА ЗБУТ

Витрати на збут були представлені наступним чином:

тис. грн.

	31.03.2024	31.03.2023
Витрати, пов'язані з укладанням та пролонгацією договорів страхування (аквізаційні витрати)	41 800	51 428
Витрати, пов'язані з укладанням та пролонгацією договорів перестрахування	0	0
Інші витрати на збут послуг	386	216

10. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

Інші операційні доходи та витрати

тис.грн

	31.03.2024	31.03.2023
Суми, що отримуються в результаті реалізації переданого страхувальником або іншою особою права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки	13 641,0	6 660
Інші операційні доходи	8 730	525
Інші операційні витрати	2 961	752

11. ФІНАНСОВІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

Інші фінансові доходи

тис.грн

	31.03.2024	31.03.2023
Інші фінансові доходи	13 054	9 759

12. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

Податковий Кодекс України був офіційно прийнятий в грудні 2010 року.

У зв'язку із застосуванням нового підходу до оподаткування прибутку підприємств, з 01 січня 2015р., докорінно змінилося формулювання об'єкта оподаткування. Тепер об'єкти, які підлягають оподаткуванню, визначено одразу в декількох статтях ПКУ. Основне визначення наведено у пп. 134.1.1 ПКУ і передбачає загальні правила оподаткування прибутку та спеціальні правила оподаткування доходу страховика:

- за загальним правилом, об'єктом оподаткування є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу;
- за спеціальним правилом – дохід за договорами страхування, визначений згідно з пп. 141.1.2 ПКУ.

У свою чергу, пп. 141.1.2 ПКУ передбачено, що об'єкт оподаткування страховика, до якого застосовується ставка, визначена відповідно до пп. 136.2.1 та 136.2.2 цього Кодексу, розраховується як сума страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих за договорами страхування і співстрахування. При цьому страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами співстрахування включаються до складу об'єкта оподаткування страховика тільки в розмірі його частки страхової премії, передбаченої договором співстрахування.

Підпунктом 141.1.1 ПКУ встановлено такі ставки:

- для податку на прибуток використовується базова (основна) ставка податку: 18 відсотків (п. 136.1 ПКУ);
- для податку на дохід – 3 відсотка за договорами страхування від об'єкта оподаткування, що визначається у пп. 141.1.2 цього Кодексу (пп. 136.2.1 ПКУ), та 0 відсотків за договорами з

довгострокового страхування життя, договорами добровільного медичного страхування та договорами страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема, договорами страхування додаткової пенсії, та визначених пп. 14.1.52, 14.1.521, 14.1.522 і 14.1.116 цього Кодексу (пп. 136.2.2 ПКУ).

Згідно МСФЗ 12 «Податок на прибуток», відстрочені податкові зобов'язання – суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи – це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що не підлягають оподаткуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу. Платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Якщо у платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період перевищує двадцять мільйонів гривень, такий платник визначає об'єкт оподаткування починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень цього розділу.

Для цілей цього підпункту до річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи, інші доходи. дохід за договорами страхування, визначений згідно з підпунктом 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 ПКУ.

Страхові і перестрахові премії та доходи від іншої діяльності згідно чинного законодавства підлягають оподаткуванню в поточному періоді. В майбутньому періоді економічні вигоди за цими статтями не будуть оподатковуватися. Всі витрати мають визначення постійних податкових різниць. Для розрахунку ж відстрочених податкових активів та зобов'язань використовуються тимчасові податкові різниці, тобто різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають оподаткуванню або вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається. Тому, при визначенні податкової бази по статтях, по яких майбутні економічні вигоди не будуть оподатковуватися або суми не будуть вираховуватися в цілях оподаткування, податкова база прирівнюється до балансової вартості. Якщо податкова база активу чи зобов'язання

дорівнює його балансовій вартості, то тимчасова різниця дорівнює нулю, відповідно, відстрочені податкові активи та зобов'язання не виникають.

Нематеріальні активи Компанії

	Залишок на 31.03.2024		Надійшло	Нараховано амортизації за період	Залишок на 31.03.2023	
	первісна (переоцінена) вартість	накопичена амортизація			первісна (переоцінена) вартість	накопичена амортизація
Інші нематеріальні активи	942	217	0	11	942	217
Разом	942	217	0	11	942	217

13. ЗАПАСИ

Облік, оцінка та визначення запасів у звітному періоді проводилась з врахуванням вимог МСБО №2 «Запаси». Одиницею запасів для бухгалтерського обліку Компанія визначала окремі найменування запасів з розбивкою на види й групи.

Оприбуткування здійснювалось по первісній вартості, визначеній згідно МСБО №2 «Запаси». При передачі у виробництво, продажі та при іншому вибутті запаси оцінювались методом ФІФО. Оцінка запасів на дату балансу визначалась по їх первісній вартості.

	Балансова вартість на	
	31.03.2024	31.03.2023
Інші матеріали, МШП	557	418
Бланки страхових полісів на складі	69	92
Разом	626	510

14. ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ за 2024 рік

	Балансова вартість на	
	31.03.2024	31.03.2023
Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням змін на прибуток або збиток утримувані для продажу	25,0	25,0
Разом фінансові активи	25,0	25,0

Станом на 31.03.2024 р. ТДВ «ЕКСПРЕС СТРАХУВАННЯ» поточними фінансовими інвестиціями на загальну суму 25 000,00 грн., та облігаціями випущеними 10002400623010271 ТОВ "БЕСТ ЛІЗИНГ" на суму 8 025 000,00 грн.

- Частка в статутному капіталі ТОВ «АВТОЦЕНТР МИКОЛАЇВ» - 25 тис. грн.;
- Облігаціями на суму 8 025 тис. грн.

15. ГРОШОВІ КОШТИ ТА КОРОТКОСТРОКОВІ ДЕПОЗИТИ

Станом на 31.03.2024 рік грошові кошти та короткострокові депозити були представлені наступним чином:

Грошові кошти та їх еквіваленти	710 415	у тому числі в іноземній валюті
зокрема: на поточних рахунках	173 785	63 626
Вклади в банках (депозити):	536 630	241 071

16. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ

Станом за 31.03.2024 рік зареєстрований статутний капітал був представлений наступним чином:

Учасник	Загальний розмір вкладів, що визначені статутом (тис. грн.)	Частка у статутному капіталі, %
Приватне акціонерне товариство «Українська Автомобільна Корпорація»	84 331,0	99,8
ТОВ «УКРАВТОЛІЗИНГ»	84,5	0,1
ТОВ «Рубіж АВТО»	84,5	0,1
ВСЬОГО	84 500,0	100

17. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Система управління ризиками Товариства здійснюється відповідно до затвердженої Стратегії управління ризиками. Основною метою управління ризиками є запобігання неплатоспроможності Товариства, забезпечення фінансової стійкості, захисту інтересів страхувальників, уникнення і мінімізація небажаних ризиків, пом'якшення їх наслідків, зменшення уразливості до них. Відповідно до затвердженої Стратегії Товариством ідентифікуються наступні типи ризиків: андерайтинговий ризик (ризик недостатності премій та резервів, катастрофічний ризик, ризик страхування здоров'я), ринковий ризик (ризик інвестицій в акції, ризик процентної ставки, валютний ризик, ризик спреду, майновий ризик, ризик ринкової концентрації), ризик дефолту контрагента (неспроможність контрагента виконати взяті на себе будь-які договірні зобов'язання перед страховиком), операційний ризик (ризик фінансових втрат страховика, що виникає через недоліки управління, процесів оброблення інформації, контрольованості, безперервності роботи), ризик учасника фінансової групи (ризик негативного впливу на фінансовий стан страховика-учасника фінансової групи, до складу якої входить страховик).

Дирекція Товариства відповідальна за Стратегію управління ризиками та затверджує практичну частину реалізації системи управління ризиками, в тому числі допустимі межі ризику.

Рада Товариства затверджує Стратегію управління ризиками.

Відповідальний працівник відповідає за виявлення, визначення, оцінку ризиків; збір необхідної інформації для здійснення оцінки ризиків та забезпечення безперервного контролю; проведення стрес-тестування; надання рекомендацій Дирекції щодо врегулювання ризиків, надання пропозицій щодо заходів покращення ефективності системи управління ризиками. Підпорядковується безпосередньо Директору та має відповідні повноваження щодо доступу до інформації, необхідної для управління ризиками.

Співробітники Товариства інформують відповідального працівника про ризики, що виникають в процесі їхньої діяльності, надають необхідну інформацію на запит, сприяють у розгляді конкретних питань.

Відповідно до ідентифікованих та класифікованих ризиків компанією наслідки їх ймовірного настання показують, що жодних позапланових заходів щодо зменшення впливу ризиків проводити не потрібно. Платоспроможність та фінансова стійкість мають достатній рівень забезпеченості.

Управління ризиком капіталу

Компанія управляє своїм капіталом для забезпечення безперервної діяльності підприємства в майбутньому і одночасної максимізації прибутку. Керівництво компанії регулярно переглядає структуру свого капіталу. На основі результатів такого перегляду Компанія вживає заходів для збалансування загальної структури капіталу шляхом розподілу прибутку/виплати дивідендів.

Основні категорії фінансових інструментів

Основною метою даних фінансових інструментів є залучення фінансування для операційної діяльності Компанії. Компанія має різні фінансові активи, такі як інвестиції, які оцінюються за справедливою вартістю через прибутки та збитки, дебіторська заборгованість, а також грошові кошти.

Станом на 31.03.2024 року фінансові інструменти Компанії були представлені наступним чином:

	Тис. грн.
Залишок коштів в централізованих страхових резервних фондах (кошти, розміщені в Моторному (транспортному) страховому Бюро України)	28 801
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги За договорами страхування	1 807
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами (авансові платежі на медичні заклади)	2 539
Інша поточна дебіторська заборгованість (розрахунки з іншими платежами, в т.ч. за господарськими розрахунками)	4 693
Поточні фінансові інвестиції (частки в статутному капіталі – 25 тис. грн.)	8 050
Грошові кошти та їх еквіваленти (грошові кошти на поточних рахунках та короткострокових депозитах)	710 415

Основні фінансові зобов'язання Компанії включають довгострокові зобов'язання і забезпечення, торгівельну та іншу кредиторську заборгованість

	тис. грн.
Довгострокові забезпечення (забезпечення виплат персоналу)	3836
Страхові резерви (в т.ч. резерв збитків або резерв належних виплат – 80 091 тис. грн., резерв незароблених премій – 318 202 тис. грн.)	409 228
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги За господарською діяльністю	3 930
Розрахунки з бюджетом (в т.ч. з податку на прибуток – 11 479 тис. грн.)	12 498
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами від страховальниками, за договорами страхування	15 753
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю, агентська винагорода	11 320

18. ПОВ'ЯЗАНІ ОСОБИ

Пов'язана сторона – фізична особа або суб'єкт господарювання, зв'язані з Товариством.

Це може бути Фізична особа або близький родич такої особи, якщо така особа:

- Контролює Товариство, або здійснює спільний контроль над ним;
- Має суттєвий вплив на Товариство;
- є членом провідного управлінського персоналу Товариства, або материнського підприємства.

Суб'єкт господарювання є пов'язаним із Товариством, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- суб'єкт господарювання контролює або суттєво впливає на діяльність Товариства;
- суб'єкт господарювання та Товариство, є членами однієї групи;
- Товариство є асоційованим підприємством або спільним підприємством іншого суб'єкта господарювання;
- Обидва суб'єкти господарювання є спільними підприємствами однієї третьої сторони;
- Товариство є спільним підприємством третього суб'єкта господарювання, а інший суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством цього третього суб'єкта господарювання.

Пов'язаними сторонами не вважаються:

- два суб'єкти господарювання, навіть якщо, що вони мають спільного директора або іншого члена провідного управлінського персоналу, або тому, що член провідного управлінського персоналу одного суб'єкта господарювання має суттєвий вплив на інший суб'єкт господарювання;
- два контролюючі учасники, просто тому, що вони здійснюють спільний контроль за діяльністю спільного підприємства;
- особи, що надають фінансування;
- профспілка;
- департаменти та агентства органу державної влади, що не контролюють, не здійснюють спільного контролю або не мають суттєвого впливу на Товариство, просто якщо вони мають звичайні відносини з Товариством;
- замовник, постачальник, суб'єкт господарювання, що отримав пільги (френчайзер), дистриб'ютор, генеральний агент, з яким Товариство здійснює значний обсяг операцій, просто з причин економічної залежності, що виникає в результаті вищезазначеного.

Операція з пов'язаною стороною – передача ресурсів, послуга бозобов'язань між Товариством та пов'язаною стороною, незалежно від того, чи призначається ціна.

Перелік пов'язаних сторін визначається Товариством враховуючи сутність відносин, а не лише юридичну форму.

Станом на 31.03.2024 року пов'язаними сторонами Товариства є:

	Признак пов'язаних сторін	Частка в СК
Приватне акціонерне товариство «Українська автомобільна корпорація»	Власник підприємства	99,8%
ТОВ «УКРАВТОЛІЗИНГ»	Власник підприємства	0,1%
ТОВ «РУБІЖ – АВТО»	Власник підприємства	0,1%
Щучєва Т.А.	Директор	0
Шарвадзе Н.З.	Голова Наглядової Ради	0
Васадзе Н.Т.	Член Наглядової Ради	0
Сенюта І.В.	Член Наглядової Ради	0

Операції, що проводились з пов'язаними особами представленні в вигляді надання послуг страхування та виплати заробітної плати провідному управлінському персоналу відповідно.

Що стосується провідного управлінського персоналу, для цілей розкриття інформації в фінансовій звітності, то враховуючи суттєві обмеження, щодо функціональних повноважень, встановлені правилами щодо внутрішнього контролю, то суттєвого впливу на Товариство, з огляду на неприйняття одноособових рішень, в частині укладання угод, що можуть мати вплив на збільшення/зменшення ресурсів Товариства, тощо, ключовий управлінський персонал не є суб'єктом для розкриття.

19. ПРИПУЩЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого надходження від господарської діяльності, реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність Товариства не включає коригувань, які б необхідно було провести у випадку, якби Товариство не могло продовжувати подальше здійснення фінансово-господарської діяльності.

Керівництво Товариства детально аналізує ризики, притаманні діяльності Товариства, у тому числі, і події після звітної дати, зокрема і продовження агресії з боку російської федерації.

Виходячи з того, що для страхової компанії основним принципом безперервності діяльності являється можливість компанії забезпечити в повній мірі свої зобов'язання протягом всього періоду її існування. Таким чином для оцінки можливості дотримання даного принципу та щоб визначити чи існує суттєва невизначеність щодо здатності Товариства продовжити діяльність на безперервній основі принаймні протягом 12 місяців з дати звітності (з врахуванням впливу військової агресії російської федерації та запровадження воєнного стану в Україні), проаналізуємо можливі негативні сценарії та можливість Компанії продовжувати виконувати свої зобов'язання.

22. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ

24 лютого 2022 року російська федерація розпочала повномасштабний воєнний наступ на територію України. Президент України Володимир Зеленський, згідно пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, та відповідно до п. 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановив ввести в Україні воєнний стан.

Внаслідок невизначеності та тривалості подій, пов'язаних з військовим вторгненням росії до України не виключене можливе посилення цих чинників, однак міра такого впливу на сьогоднішній день не може бути достовірно визначеною.

Однак управлінський персонал Компанії ретельно стежить за поточним станом розвитку подій і вживає необхідних заходів для послаблення тиску негативних чинників.

Не беручи до уваги вищезазначені факти, але інформуючи про них, фінансова звітність за період, що закінчився 31 Березня 2024 року підготовлена з припущення про те, що компанія буде продовжувати нормальну господарську діяльність у найближчому майбутньому. Відповідно дана фінансова звітність не містить коригувань на випадок того, що Компанія не зможе дотримуватись принципу безперервності діяльності.

23. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Ця фінансова звітність за 1 квартал 2024 року, була затверджена до надання керівництвом Компанії "25" Квітня 2024 року.

Директор

Т.А. Щучьєва

Головний бухгалтер

О.П. Бадрук